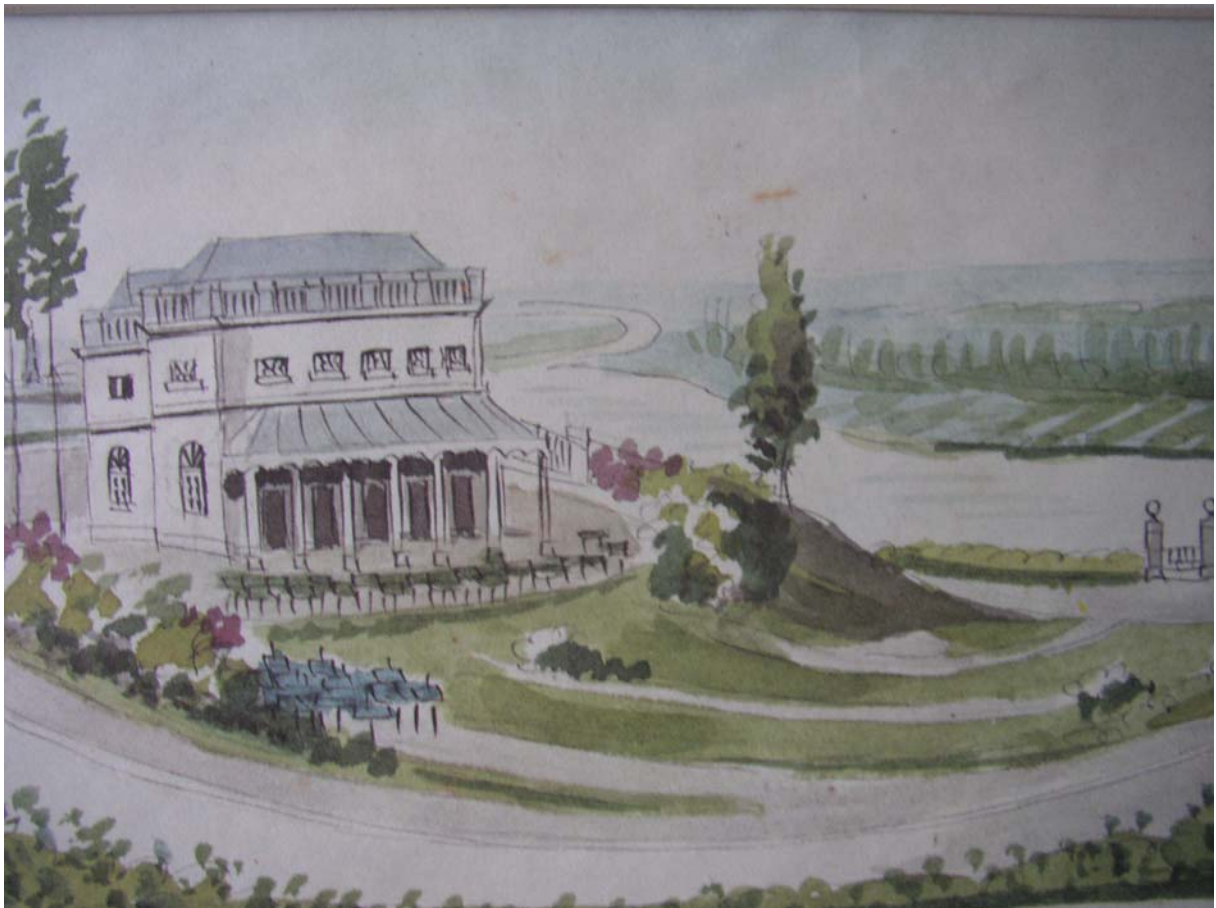

TERUGBLIK op de jaarvergadering en de lezing van Miets Morreau over Slavante op 12 april 2010

(auteur Titus Panhuysen 19-4-2010)

Maandag 12 april, alweer het einde van het lezingenseizoen 2009/2010, maar nog niet het einde van de jaaractiviteiten van de Kring (zie de rubriek **Activiteiten**). Een goed bezochte jaarvergadering met ongeveer 70 aanwezigen, gevolgd door een nog veel beter bezochte lezing (130 aanwezigen) van Miets Morreau over de Geschiedenis van Casino Slavante. Het was tevens de laatste vergadering in De Beyart, waar wij na één lezing al niet meer welkom waren in de Kapel en vervolgens moesten uitwijken naar de kantine, waar helaas te weinig plaats is voor zoveel belangstellenden als bij de lezing van Miets. Vanaf oktober aanstaande wijken wij uit naar de ideale lokatie bij StayOkay, het voormalige Maaspaviljoen, aan de Maasboulevard bij de Kennedybrug.

Naar de lezing van Miets was door iedereen uitgekeken. Jarenlang heeft zij met hulp van velen in de archieven en de kranten gespit om de ontstaans- en gebruiksgeschiedenis te ontrafelen van het Casino Slavante, dat vanaf 1829 tot leven kwam op het terrein en in de bouwvallen van het laatmiddeleeuwse klooster van de Franciscanen Observanten op de oosthelling van de Pietersberg. Haar minutieuze onderzoek leidde tot de publikatie en de presentatie op 17 maart jl. van deel 75 in

de reeks van Maastrichts Silhouet, getiteld *Casino Slavante*, en ook tot deze kostelijke lezing voor onze Kring. Prachtige plaatjes, de leukste anecdotes, herkenbare gebeurtenissen en gezichten, en, hoewel zij zich precies aan haar uitgeschreven tekst hield, verteld en voorgedragen zoals alleen Miets dat kan. Zij kreeg de overvolle zaal aan haar voeten, en, hoewel het flink wat later werd dan gebruikelijk (vanwege de voorafgaande jaarvergadering en een mededeling van het Hoofdbestuur), kan ik me niet herinneren dat één aanwezige voortijdig de zaal heeft verlaten. Naar aanleiding van Miets' mooie verhaal over de herhaalde bezoeken van het koninklijke huis, met name de koninginnen, aan Slavante bood de voorzitter haar een bijna echt straatnamenbord aan voor het trappenpad van het casino naar de weg naar Lichtenberg (en het Sint-Pieters Museum) met de tekst *Wilhelminavoetpad*. De officiële naam zal wel anders worden en hopelijk zullen tegen die tijd ook de trappen regelmatig van stenen, takken, grond en bladeren worden ontdaan door Natuurmonumenten of de uitbater van Buitengoed Slavante!

